

MIASTO, KTÓRE PRZESTAŁO ISTNIEĆ - synopsis

Czołówka. Biała pigułka z logo swastyki. Tłoczenie pigułek. Linia produkcyjna w ciągu. Profesor w białym kitlu tłumaczy jak brać pigułkę, mówi o korzyściach jej brania. Jest pokazana fabryka. Spot kończy się obrazkiem szczęśliwej rodziny. Korporacyjna ustawka.

Ciemny obraz. Słysząc szelest przesypywanej ziemi. Obraz przejaśnia się, widać ziarna ziemi, przebija się czerwona poświata. Na końcu bije tylko czerwień. Z ziemi wygrzebuje się młoda kobieta - Marta. obok jej wygrzebanego grobu stoi billboard rozświetlony czerwonym światłem. Na billboardzie swastyka, obok napis: „Szczęśliwa przyszłość” Towarzystwo finansowe. Dziewczyna wygrzebuje się z grobu, przechodzi przez płot, idzie ulicą rozświetloną nocnymi latarniami. Marta płynie rzeką obok żelaznego mostu. Płynie na drugą stronę miasta. Za mostem plac, za nim żelazna brama - podświetlona snopem światła. Dziewczyna skrada się wzdłuż muru, trafia w ciemne miejsce, spod którego wypływa ściek. Marta wchodzi zanurza się w ścieku, płynie ze szczurami. Długo, ostatnim tchnieniem wynurza się. Trafia do kraty, stuka w nią kamieniem Po chwili, po drugiej stronie błyszczą oczy i pojawia się twarz. Przygląda się dziewczynie. Twarz rozpromienia się, krata rozsuwa się. Marta staje przed drzwiami, puka. Po chwili otwierają się, stoi w nich mężczyzna w średnim wieku i kobieta - z płaczem padają sobie w objęcia z dziewczyną.

Rozświetlony neonami podjazd pod kino. Czerwony dywan, blichtr, jupitery ślizgające się po kolorowej fasadzie. Podjeżdża limuzyna, wychodzi z niej mężczyzna koło 40-stki (Adam) w mundurze nazistowskiego oficera. Towarzyszy mu piękna blondynka w ciąży. Witają ich flesze aparatów. Blondyna, aktorka filmowa, jest rozchwytywana przez aparaty i krzyki ludzi stojących przy barierkach odgradzających czerwony dywan, wdzięczy się do wszystkich. Oficer pozdrawia wszystkich krótkim nazistowskim gestem, po czym wchodzi do budynku z blondyną. W foyer kina, ubarwionego girlandami i rozświetlonego kryształowymi żyrandolami, sterczą flagi ze swastykami. Tłoczą się tu ludzie, wyselekcjonowane towarzystwo z zaproszeniami, nazistowskie mundury, drogie garnitury i kobiety w balowych sukniach. Kelnerzy roznoszą szampany. Adam wyłączył telefon komórkowy. Projekcja

filmu. Nazistowska komedia romantyczna. Blondynka w świątecznej aurze tańczy na lodzie z jakimś nazistowskim lowelase. Lowelas idzie po pieczone kasztany, blondynka przez chwilę zostaje sama - wtem podjeżdża do niej dwóch mężczyzn o zielonych twarzach. Porywają ją. Blondynka krzyczy. Nazistowski słyszy krzyk, wpada na lodowisko i brawurowo odbija z rąk zielonych terrorystów ukochaną kobietę. Potem wpadają sobie w objęcia i całują. Na sali brawa, ekscytacja. Wzruszone kobiety ocierają łzy, mężczyźni pełni patosu krzyczą: brawo! Bankiet po premierze. Ludzie tańczą, piją, bawią się. Nazista Adam w swoim apartamencie uprawia namiętny seks z blondynką.

Ranek. Na plazmie poranne nazistowskie wiadomości. W prawym górnym rogu ekranu małe logo stacji tv ze swastyką. Adam jedzie do roboty. Pracuje w Departamencie Informacji, naczelnej państwowej instytucji sprawującej kontrolę nad miastem i pilnującej systemu. Przetwarzają dane o nazi obywatelach, monitorują skalę zagrożenia terrorystycznego w kraju. Wita się ze swoim najlepszy przyjacielem Pawłem. Dowcipkują, wspominają bankiet. W getcie zieloni ludzie idą do pracy w fabryce. To potężny kompleks z kominami. W hali produkcyjnej taśmociągi, przy jednym z nich pracuje Marta. Powietrze nad gettem przecina linia kolejki z przezroczystymi wagonami. W środku ludzie ubrani w garnitury jadą do pracy. W dole mają getto, widzą chodzących ludzi. Adam dostaje zadanie. W mieście nasila się eskalacja terroru wymierzona przeciwko nazistom, wywiad przypuszcza, że źródło, mózg tkwi w getcie. Adam ma zostać wrzucony do getta i ma inwigilować ruch oporu. Do getta trafiają wywrotowcy, ludzie nie zgadzający się z ideologią nazistowską, przeciwnicy systemu. Adam zostanie określony jak wróg systemu. Wpuszczony przez bramę zostaje pobity przez strażników - dla podkreślenia swojej wiarygodności. Marta należy do ruchu oporu, na czele którego stoi jej ojciec. W podziemiach fabryki mają tajne laboratorium, w którym produkują bojowe golemy - broń przeciwko nazistom. Istnieje przepowiednia, że golemy ruszą pod wodzą tajemniczego artefaktu, czakramu, dzięki niemu wygrają wojnę. Adam pracuje w fabryce, poznaje Martę. Jest w szoku, rozpoznaje ją - to ona była razem z innymi skazanymi na rozstrzelanie. Pamięta, że dostała kulę i spadła do grobu. Nie ma pojęcia jakim cudem żyje. Marta go nie rozpoznaje, Adam miał wtedy hełm-maskę jaką ubierają dowódcy szwadronów śmierci. Adam często brał udział w egzekucjach ludzi, nadzorował je z ramienia Departamentu Informacji jako Nadzorca Likwidacji.

Adam pracuje w fabryce, tam trafia każdy zesłany do getta. Istnienie getta polega na pracy ludzi w fabryce. Osadzeni biorą udział w produkcji substancji dla mieszkańców miasta, dzięki której ludzie zachowują młodość, bez niej byłiby brzydkimi starcami. Za kontrolę produkcji odpowiadają korporacje, które kolaborują z nazistami. Adam podejrzewa, że w podziemiach fabryki jest produkowana tajna broń przeciwko nazistom. Odkrywa również, że w getcie rzeczywiście istnieje mózg ruchu oporu. Nie wie jeszcze kto stoi na jego czele. Stopniowo też zaczyna go fascynować Marta, urzeka go jej piękno, bezkompromisowość, stanowczość ale i kobieca łagodność. Adam przekazuje zdobyte informacje do Centrali. Jego przyjaciel informuje go, że chce się z nim spotkać na terenie getta. Dochodzi do spotkania przed bramą getta. Tam Paweł informuje go, że spędzi w getcie resztę życia. Strażnicy masakrują go. Przyjaciel wstrzykuje mu truciznę, mówiąc, że niedługo będzie martwy - trucizna zabije w przeciągu kilku dni. Po zastrzyku twarz Adama staje się zielona (albo zastrzyk dostał wcześniej i wcześniej stał się zielony, po czym został wsadzony do więźniarki i wyrzucony na terenie getta). Paweł mówi, że zniszczą wkrótce getto. Przyjaciel mówi mu też jak dobra jest blondyna w łóżku. Adam zostaje wrzucony na teren getta w wyniku intrygi Pawła, który chciał się go pozbyć i zająć jego intratne stanowisko i zdobyć jego kobietę. Jego akcja była przykrywką albo nadarzającą się okazją do zlikwidowania Adama. Jego eks przyjaciel wrzuca do błota martwe dziecko. Adam leży w błocie. Deszcz ostro zacina. Przyjaciel odchodzi, zamyka się za nim brama getta. Adam zostaje sam, bez wyjścia, wie, że jest skończony. Nad leżącym w błocie pochyla się Marta. Gładzi go po ramieniu i twarzy - jej dotyk znaczy na ciele błękitna smuga, która znika jak tylko Marta przestaje go dotykać. Dwóch mężczyzn zbiera go z błota i zabiera trzymając pod ramiona. Marta myje wilgotnym ręcznikiem nieprzytomnego Adama. Opiekuje się nim. Czuwa przy łóżku. Kiedy Adam dochodzi do siebie namawia ojca Marty do zorganizowania powstania w getcie. Ojciec i inni wahają się, twierdzą, że nie są gotowi. (może ojciec powinien zostać zabity - po wcześniejszej informacji Adama przekazanej do Centrali, że to on stoi na czele ruchu oporu; ojcu brakowało do końca pewność, był niepewny co do zasadności wybuchu powstania). Ruch oporu zostaje bez przywódcy. Na jego czele staje Marta - okazuje się, że to ona właśnie jest czakramem. Adam jednak wyprowadza jednego golema i niszczy fabrykę substancji. Rozwala też bramę. Wyprzedza atak wroga. Przedtem mówi Marcie kim był nim trafił do getta, Marta mówi, że wszystko wie i że pamięta egzekucję. Mówi, że nie żyje. Wybucho

powstanie w getcie. Na teren getta dostaje się Paweł. W kulminacyjnej walce zostaje zabity przez Adama. Armia golemów wydostaje się z getta. Niszczą nazistów pod dowództwem Marty i Adama.

Kiedy płonie fabryka produkująca pigułki, w mieście wszyscy ci którzy je zażywali - natychmiast się starzeją. Chodzące żywe trupy ze swastykami.

On żyje, ona nie żyje, ale kochają się i są ze sobą. Miasto płonie, ona bierze go za rękę i odchodzą. Albo kochają się na wzgórzu.